

[Finansministeren.]

salg af statsobligationer, idet der fortsat vil blive stillet krav om betydelige udbetalinger fra staten udenfor drifts- og anlægsbudgettet, bl. a. i forbindelse med boligstøttelovgivningen. Ganske vist har salget af statens obligationer i den senere tid været tilfredsstillende; jeg kan oplyse, at der i januar netto blev solgt for 96 mill. kr. og i februar for 69 mill. kr.; men det vil næppe være heldigt, om der opstår en situation, så det bliver nødvendigt at forcere salget af statsobligationer. Dette vil være særlig uheldigt i den kommende tid, hvor store investeringer skal udføres, og det må også af denne grund stærkt frarådes yderligere at forringe overskuddet på statsfinanserne.

Jeg skal herefter gå over til en nærmere, ganske kort omtale af de enkelte lovforslag og begynde med de fire forslag om forbrugs- og motorafgifterne.

Da vi sidst behandlede disse afgiftslove i december og forlængede dem til udgangen af denne måned, gav jeg i det nedsatte udvalg tilsagn om at fremsætte forslagene igen inden udgangen af februar måned. Jeg gik ind herpå, selvom jeg principielt finder det uheldigt og skadeligt for erhvervslivet igennem længere tid at drøfte forbrugsafgifter, i hvert fald ændringer i afgiftssatserne, her i tinget. Særlig uheldigt ville det efter min mening have været, om disse forslag, uden udsigt til behandling i tinget, skulle have været fremsat allerede midt i februar måned. Jeg er derfor taknemlig for — det vil jeg gerne give udtryk for her i dag — at ordførerne for de fire store partier har erklæret sig enige med mig i, at en fremsættelse af lovforslagene nu, hvor tinget igen har påbegyndt sit arbejde, i realiteten måtte siges at indfri det givne tilsagn i udvalget.

Selvom ændringer i forslagenes satser kunne tænkes, ville det dog heller ikke være rimeligt at forelægge sådanne allerede nu, og alene dette motiverer forslagene om en uforandret forlængelse i eet år af de nugældende satser.

Da jeg tillige, som allerede nævnt, ikke mener at kunne undvære indtægterne af disse love og ikke har ønsket at stille forslag om nye afgifter til erstatning for eventuelle ophævelser eller nedsættelser af de gældende satser, vil jeg meget anbefale

tinget en uforandret forlængelse af denne lovgivning.

De løbende overvejelser om en række tekniske ændringer i forslagene vil blive fremskyndet, og det er min agt efterhånden at søge hele denne lovgivning rationaliseret. Det er mit håb, at vi kan finde en form, hvorunder dette arbejde kan ske i et samarbejde mellem alle interesserede parter.

De fire forslag om de direkte skatter til staten og udligningsfonden samt det hermed sammenhængende forslag om børnetilskud er også foreslået forlænget praktisk taget uforandret i eet år.

I fortsættelse af de bestræbelser, som mit parti gentagne gange har gjort sig til talsmand for, er grænsen for skattepligtens indtræden ved indkomstbeskatningen dog foreslået hævet i alle fire forslag. Der er her tale om en ajourføring, der — for at undgå større provenutab — er holdt indenfor beskudne rammer. Trods samtidig foretagne små forhøjelser af beskatningen af de største indtægter vil der dog fremkomme et nettotab på omkring 5 mill. kr.; men det må dog ses på baggrund af den milliardudskrivning, der her er tale om.

Forslaget til udskrivningsloven er således overensstemmende med den for skatteåret 1953—54 gældende udskrivningslov, bortset fra nogle mindre ændringer af skalaen i § 1 vedrørende indkomstskatten til staten af personer. Ved ændringen af skalaen i § 1 foreslås dels en nedsættelse af indkomstskatten for de lavere indtægter og visse mellemindtægter, dels visse mindre forhøjelser.

Personer, hvis skala-indkomst er under 2 400 kr., bliver efter forslaget fritaget for indkomstskat til staten; for skatteåret 1953—54 var den laveste skala-indkomst, der pålignedes indkomstskat til staten, 2 000 kr. Set i forhold til påligningen for 1953—54 medfører forslaget endvidere mindre lettelser for skatteydere med skala-indkomster på op til godt 15 000 kr., svarende til en samlet indkomst på en snes tusinde, og mindre forhøjelser for skatteydere med højere skala-indkomster.

Således som skalaen er udformet, vil der formentlig ikke ved de foreslåede nedsættelser og forhøjelser ske nogen forskydning i det samlede provenu af indkomstskatten.

Efter forslaget vil omkring 80 000 skatte-